

Formanden: Som allerede meddelt gaar mit Forslag ud paa, at Forslagene til Rigsdagsbeslutning underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling, dog saaledes, at de herfor fastsatte Frister ikke kommer til Anvendelse. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Forslaget som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1948 til 31. Marts 1949.

Forhandlingen genoptoges.

Gustav Pedersen: Jeg vil gerne først gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Det ærede Medlem spurgte i sit Indlæg, om det var en infam Beskyldning mod Socialdemokratiet at paastaa, at man vilde Socialisere. Det ærede Medlem spurgte her uden om det, der er det afgørende i denne Diskussion. Det, vi har beklaget os over, og det, vi efter min Mening med Rette har bebrejdet baade Venstres og i nogen Grad ogsaa de konservative Talere, er, at de blander Spørgsmaalet om almindelige Restriktioner og de Statsindgreb, der staar i Forbindelse med Restriktionerne, sammen med Forhold, der overhovedet ikke har noget med dem at gøre. Under Valgkampen i 1945 paastod praktisk talt alle Venstres Talere — det gik som en rød Traad igennem hele Venstres Presse —, at det kun var Socialdemokraterne, der vilde Restriktioner, Venstre betragtede Restriktionerne som unødvendige og skadelige og vilde afskaffe dem. Man føjede til, at disse Restriktioner var et Led i Socialdemokraternes Socialiseringsbestræbelser.

Under Valgkampen i 1947 kunde Venstre jo ikke saa godt sige, at man ikke vilde have Restriktioner. Naar man i 2 Aar havde opretholdt dem, i visse Tilfælde udvidet dem, vilde det ikke have været muligt at rejse ud og sige, at de havde været unødvendige, eller at man ikke vilde medvirke til at gennemføre dem. Saa førte man Valgkampen derhen, at medens Venstre

vilde have Restriktioner, saa længe de var strengt paakrævede, og kun i det Omfang der var strengt nødvendigt, saa ønskede Socialdemokraterne Restriktioner for Restriktionernes egen Skyld og vilde udvide dem, om de fik Magt dertil. Det er denne illoyale Agitationsform, vi har protesteret imod. Der findes ikke noget, der ligner en Ret til at paastaa, at Socialdemokraterne ønsker alle disse mange Krigsrestriktioner og Statsindgrebene, som er af samme Karakter, forlænget en Dag ud over det strengt nødvendige, lige saa lidt som vi ønsker dem opretholdt i større Omfang, end det er nødvendigt. Jeg understreger endvidere, hvad der senere er blevet bekræftet af den højtærede Statsminister, at vi ønsker ikke at bruge disse Restriktioner ud over deres Formaal, med andre Ord, vi ønsker ikke at skaffe os et Lovgivningsarbejde igennem paa Basis af Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger.

Denne Indsigelse maatte det være fuldt ud berettiget at gøre. Der hvor vi har en anden Opfattelse end f. Eks. Venstre og Det konservative Folkeparti med Hensyn til Samfundsindgreb i øvrigt, er det Forhold, som intet har med disse Restriktioner at gøre. Vi erkender, at der paa en Række Omraader Tid efter anden rejser sig Spørgsmaal, om det er nødvendigt for Samfundet at gribe ind, f. Eks. hvor et Produktions- eller Forsyningsomraade trues med at blive annekteret af en privat Monopoldannelse med deraf følgende Mulighed for at udnytte Befolkningen. Vi erkender endvidere, at der kan være Felter og komme Felter, hvor man kan være nødt til at sige, at de rummer saa store Befolkningsinteresser, at disse Omraader ikke kan være Anledning til rent forretningsmæssig Fortjeneste.

Lad mig nævne et Eksempel. Et af de rene og klare Omraader er vort Forsikringsvæsen. Der er sikkert ingen i denne Sal, der vilde mene, at det var berettiget, at Sygeforsikring skulde være et forretningsmæssigt Omraade, det vil sige klares af private Forsikringsselskaber, hvor en Kapital skulde skaffe sig den størst mulige Fortjeneste, hvor der skulde gives Tantieme og meget andet under Hensyn til, hvor godt man rent forretningsmæssigt kunde udnytte denne Forsikring. Jeg tror ikke, der er noget Parti, der vilde tage An-